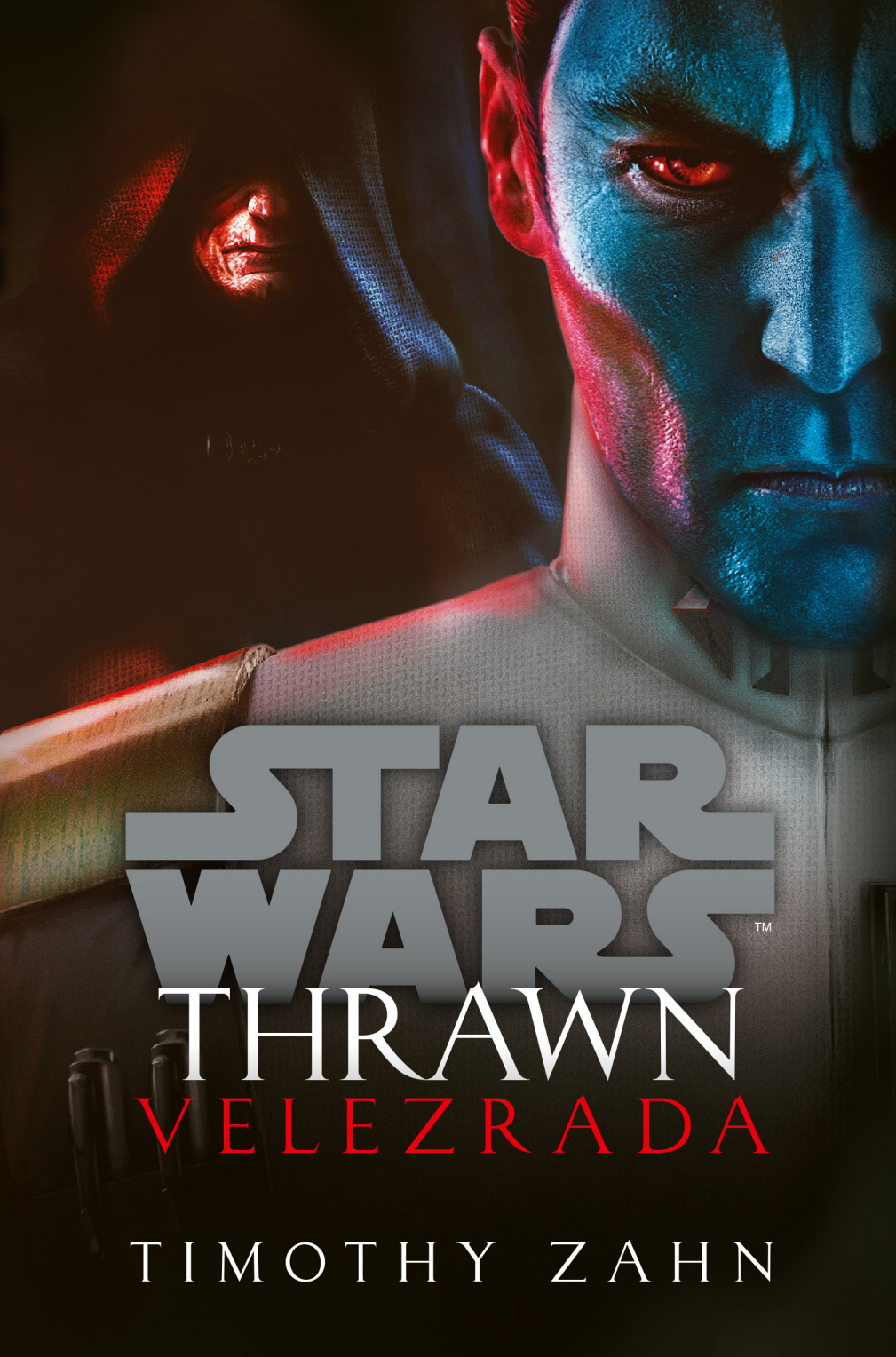

STAR WARS™
THRAWN
VELEZRADA
TIMOTHY ZAHN

Star Wars – Thrawn. Velezrada

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.egmont.cz
www.albatrosmedia.cz

EGMONT

Timothy Zahn

Star Wars – Thrawn. Velezrada – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

THRAWN
VELEZRADA

TIMOTHY ZAHN

EGMONT

Věnováno všem, kteří někdy zvažovali cenu za to,
že udělají správnou věc.

Original title: Star Wars: Thrawn: Treason
© 2020 Lucasfilm Ltd. & ® or ™ where indicated. All rights reserved
Cover art: Two Dots
Cover design: Scott Biel

First published by Del Rey, an imprint of Random house,
a division of Penguin Random House LLC, New York

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být reprodukována či přenášena v jakékoliv formě a jakýmikoliv prostředky, elektronickými či mechanickými, včetně fotokopírování a nahrávání, či prostřednictvím systému ukládání a vyhledávání dat, bez předchozího písemného souhlasu nakladatele a majitelů autorských práv.

Vydalo nakladatelství EGMONT, v Praze roku 2020
ve společnosti Albatros Media a.s. se sídlem Na Pankráci 30, 140 00 Praha 4.
Číslo publikace 37 039
Z anglického originálu *Star Wars – Thrawn: Treason*
vydaného nakladatelstvím Random House Publishing Group
přeložil Lubomír Šebesta
Redigoval Pavel Klimeš
Odpovědný redaktor Stanislav Kadlec
Technická redaktorka Alena Mrázová
Sazba Art D – Grafický ateliér Černý, s.r.o.
První vydání
ISBN tištěné verze 978-80-252-4854-6
ISBN e-knihy 978-80-252-4956-7 (1. zveřejnění, 2021) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-252-4957-4 (1. zveřejnění, 2021) (mobi)
ISBN e-knihy 978-80-252-4955-0 (1. zveřejnění, 2021) (ePDF)
Cena uvedená výrobcem představuje nezávaznou doporučenou
spotřebitelskou cenu.
www.albatrosmedia.cz
www.egmont.cz

Před dávnými časy, v předaleké galaxii….

PROLOG

Imperiální hvězdný destruktor líně plul nad modrozelenou planetou, jejíž barvy se na jeho trupu slabě odrážely ve stínech vzdáleného slunce. Loď dospěla ke konci svého hlídkového přeletu a zjevně spokojená, že jí nic neuniklo, zamířila do hlubokého vesmíru. Pokračovala na svém pomalém kurzu, dokud nedosáhla okraje gravitační studny planety, a potom v přívalu záblesků čar přešla na světelnou rychlost.

Ve svém velitelském křesle na můstku válečné lodi *Steadfast* Chisské obranné flotily, obklopená tmou rušenou jen hvězdami venku a hrstkou stále ještě aktivních kontrolek, se admirálka Ar'alani zamračila. Náhodný vetřelec byl konečně pryč. Kritickou otázkou nyní bylo, jestli nucené přejití *Steadfastu* do plného temného režimu neposkytlo jejich kořisti čas a vzdálenost, kterou potřebovala k útěku. „Střední komandére Taniku?" nadhodila tiše.

„Okamžik, admirálko," řekl Tanik potichu. K tichosti žádný skutečný důvod nebyl – jejich kořist je mohla přes tisíce kilometrů vakua sotva slyšet –, ale Ar'alani si už dávno všimla, že na posádku má temný režim takový účinek. „Pátráme podél posledního známého vektoru."

„Za předpokladu, že nevyužili příležitosti, aby ho pozměnili," zavrčel starší kapitán Khresh ze svého místa vedle Ar'alanina křesla. „Imperiální hlupáci. Přesně ten nejhorší čas, Přesně to nejhorší místo –"

„Trpělivost, starší kapitáne," napomenula ho Ar'alani a vyhlížela na hvězdné pole skrz průzory můstku. Nečekaný a mimovolný zásah hvězdného destruktoru do jejich mise ji podráždil stejně jako Khreshe, ale to nebyl důvod ztrácet důstojnost a sebeovládání.

Pohlédla zpět na senzorový panel. Zvlášť ne, když Tanik seděl na doslech.

Senzorový důstojník měl na rtech samozřejmě drobný úsměv, zatímco se snažil znovu najít cíl *Steadfastu*. Zvěsti o Khreshově výbuchu, i když jen malém, nepochybně doputují zpátky do Ascendence a budou přility do rozhořívajícího se ohně mezi jejich rodinami.

Khresh si Tanikova úsměvu naneštěstí všiml také. „Pobavilo vás něco, střední komandére?" otázal se.

„Ne, starší kapitáne, vůbec nic," ujistil ho Tanik klidně.

„Našel jste cíl? Jestli ne, navrhuji, abyste z hlavy odsunul myšlenky na zábavu a soustředil se na svůj úkol."

„Ano, pane." Tanik se ve svém sedadle napřímil. „Ach, počkejte, pane," řekl s přehnanou radostí. „Zmýlil jsem se. Admirálko, máme je."

„Na panel," přikázala Ar'alani.

„Tamhle," ukázal Khresh na zářící kruh na taktickém panelu, který označoval emise z pohonu. „Vypadá to, že udržují svůj původní směr."

„Loď shazuje maskování, admirálko," upozornil Tanik. „Stále je příliš daleko na nějakou analýzu konfigurace." Zavrtěl hlavou. „Musím jim dát plný počet bodů za sebevědomí."

„Sebevědomí hraničící s arogancí," souhlasila Ar'alani. Cílová loď přirozeně aktivovala své maskovací pole v okamžiku, kdy hvězdný destruktor skočil do soustavy, a ukryla se před případným nepřítelem. Ale z její současné polohy bylo zřejmé, že místo aby vypnula motory a hrála si na mrtvou jako *Steadfast*, pokračuje dál po svém kurzu a plně spoléhá na to, že si imperiální loď zplodin nevšimne.

Což se samozřejmě nestalo.

„Vypadá to, že se připravuje ke skoku," podotkl Khresh, „… Už letí."

„Vystoupit z temného režimu," zvolala Ar'alani. „Máme jejich vektor?"

„Ano, admirálko," odpověděl Tanik, zatímco všude okolo se můstek a *Steadfast* opět probudily k životu. „Posílám ho ke kormidlu."

Ar'alani obrátila pozornost ke kormidlu a mladé dívce, která tiše seděla na místě navigátora. „Jakmile budete připravena, navigátorko Mi'yaric."

„Ano, admirálko," řekla Mi'yaric. Uchopila ovládání kormidla, obrnila se a sklonila hlavu. Chvíli v této poloze zůstala, pak se nadechla a prudce vzduch vypustila.

V příštím okamžiku už byl *Steadfast* v hyperprostoru.

„Doufejme, že všichni budou neschopní jako ti na tom hvězdném destruktoru," zamumlal Khresh vedle Ar'alani.

„Nebudou," odvětila admirálka a snažila se nedat najevo své obavy. Sledovat nepřátelskou loď ke zjištění její destinace a úkolu byla jedna věc. Sledovat ji přes hranice k samotnému středu cizího teritoria však bylo něco úplně jiného. „Uvědomte všechny starší důstojníky. Chci je mít za deset minut v konferenční místnosti můstku, abychom probrali současnou situaci."

„Ano, madam," přikývl Khresh. „A…?" Nechal svou otázku viset ve vzduchu.

Ne, že by Ar'alani nevěděla velmi dobře, na co se ptá. Problém byl, že nováčka – toho cizince – ještě někteří důstojníci a členové posádky nepřijali. V krizové situaci, dokonce politicky napjaté, mohl nedostatek důvěry vést k zaváhání, které mohlo způsobit katastrofu.

Ale než tohle skončí, budou nejspíš potřebovat informace a analýzu a on byl zdaleka nejlepším zdrojem, který *Steadfast* měl.

A dobrý velitel nikdy neplýtval zdroji, nebo je alespoň neignoroval.

„Ano," řekla Khreshovi. „Dejte mu také vědět.

Nařiďte poručíku Eli'van'tovi, aby se k nám připojil."

KAPITOLA 1

Příchozí a odchozí komunikace hvězdného destruktoru, jako byla *Chimaera*, pocházela z mnoha směrů a měla různý status a bezpečnostní úroveň. Každá zpráva nesla číselný kód určující její stupeň důležitosti a tyto kódy definovaly, jak a kým mají být zprávy vyřízeny.

Komodorka Karyn Faro všechny tyto kódy znala. Ale nějak, ve stále mladistvém koutku její mysli, který roky imperiálních vojenských nařízení a řádu nedokázaly tak úplně vymazat, se tyto kódy měnily v barvy.

Identifikační signály z blízkých lodí nebo hlášení ze středně vzdálených základen, rutinní záležitosti vyřizované mladšími důstojníky, přicházely v odstínech zelené nebo modré. Malé procento důležitějších rozkazů a hlášení z Coruscantu – který byl pro byrokracii v těchto dnech známější coby Imperiální Centrum – bylo zabarveno do žluta nebo do oranžova. Tyto zprávy byly určeny starším důstojníkům *Chimaery*. Ta vzácná hrstka kritických nebo přísně tajných zpráv přicházející od vyšších admirálů z vrchního velení, které vyřizovala Faro osobně, se pohybovaly v tmavších odstínech červené nebo purpurové.

A několik málo – opravdu jen velmi málo –, které přicházely mimo oficiální posloupnost velení loďstva, ty, které šly rovnou k samotnému velkoadmirálu Thrawnovi, byly úplně černé.

A nikdy to nebyly dobré zprávy.

„Váš program TIE Defender je v ohrožení," pronesl velkomoff Tarkin.

Protože Faro stála hned za dveřmi Thrawnovy pracovny a postava ze stolního holoprojektoru od ní byla odvrácena, Tarkinův výraz neviděla. Zato viděla Thrawnův a z mírného ztvrdnutí jeho obličejových svalů jí přeběhl mráz po zádech.

„Orson Krennic byl poměrně přesvědčivý," pokračoval Tarkin, „ohledně odklonu financování na svůj vlastní projekt: Hvězdička."

„Císař mne ujistil, že můj projekt podporuje," odvětil Thrawn. Svou tvář už opět ovládl, jak si Faro všimla, a jeho hlas zněl klidně jako obvykle.

Ale bylo v něm napětí, které už Faro několikrát slyšela. Císař měl s Thrawnem zvláštní vztah, který se datoval od Thrawnova prvního příletu na Coruscant. Proslýchalo se, že zvláště v těch prvních letech oba občas na celé hodiny mizeli v palácovém strategickém plánovacím centru ve společnosti několika nejvyšších admirálů a důvěryhodných moffů a rozebírali tam stále ještě neznámá témata. Pokud si Krennic s jedním z císařových oblíbenců zahrával, pouštěl se na nebezpečnou půdu.

Kromě absurdního politického manévrování Krennic riskoval samotné přežití Impéria. Výrobní linka TIE Defenderů, kterou Thrawn zřídil na planetě Lothal na Vnějším okraji, měla přijít s tou nejlepší stíhačkou, jakou kdy galaxie viděla: rychlou, obratnou, těžce vyzbrojenou a – což byla oproti zbytku řady TIE radikální odchylka – vybavenou štíty a hyperpohonem. Tyto stroje se mohly postavit čemukoli, i tomu nejlépe vyzbrojenému pirátskému gangu nebo všemu, co mohla dát dohromady nespolupracující soustava, a dokázaly by rozdrtit pomalu narůstající povstalecké hnutí na prach.

Bez Defenderů čekal Coruscant dlouhý boj na třech těchto frontách. S nimi mohlo být Impérium neporazitelné.

„Podle mého je projekt ředitele Krennica už léta jen výmluvami a vyhozenými penězi," řekl Tarkin. „Má-li výroba Defenderů pokračovat, budete muset za samotným císařem. Už jsem vám sjednal audienci."

„Okamžitě vyrazím, guvernére Tarkine," řekl Thrawn.

Holoprojektor pohasnul a Thrawn stiskl komunikační tlačítko. „Komandérko, informujte guvernérku Pryce, že odlétám na Coruscant," nařídil. „Jakmile nastavíte kurz, proveďte skok do hyperprostoru."

Můstek rozkaz potvrdil. Thrawn chvíli hleděl na stůl, jako by zvažoval své možnosti; potom zvedl oči k Faro. „Komodorko," řekl ponuře. „Jsou to ta komunikační hlášení, která jsem žádal?"

„Ano, pane," potvrdila Faro, přistoupila blíž a podávala mu datapad. „Obávám se, že se nám nepodařilo najít vzorec."

Thrawn si datapad vzal a chvíli tiše studoval čísla. Faro ho sledovala a přemítala, jestli stejně jako ona myslí na to, co by z těchto zdánlivě náhodných časů, datumů a komunikačních frekvencí, které nashromáždila, dokázal vyčíst komandér Eli Vanto. Vanto měl pro takové věci nadání.

Jenže Vanto byl pryč. Jednoho dne z *Chimaery* zmizel beze stopy. A zatímco ho klepy umisťovaly kdekam od Divokého vesmíru přes tajnou plánovací skupinu v císařově paláci až po mrtvolu plující vesmírem, pravdou bylo, že nikdo doopravdy nevěděl, co se s ním stalo.

Faro se na to Thrawna tehdy zeptala. Velkoadmirálova odpověď byla dostatečně zdvořilá, ale Faro z rozhovoru odcházela s jasným vědomím, aby tuto otázku už nikdy víc nepokládala.

Vzhledem k náklonnosti, kterou k mladému muži Thrawn choval, a vztahu učitele a žáka, který si pěstovali, zatímco Thrawn rozvíjel Vantovu kariéru, si byla Faro osobně celkem jistá, že Vanto je po smrti. Nenapadal ji jiný důvod, proč by *Chimaeru* opouštěl.

„Možná jsou povstalci neobvykle opatrní," řekl Thrawn a vrátil jí datapad. „Také to může být tím, že skupina, která plánuje záchranu Hery Syndully, je tak malá, že nepotřebuje otevřenou komunikaci."

Faro ucítila, jak jí cuklo ve rtu. Ano, skupina, která nepochybně chystá Syndullinu záchranu z vězeňského bloku guvernérky Pryce, byla rozhodně malá. Ale zcela určitě by neměla být přehlížena, už jen z toho důvodu, že k ní patřil bývalý Jedi Kanan Jarrus a mladý aspirant na Jedie Ezra Bridger.

Faro by v jistém slova smyslu byla radši, kdyby Syndulla zemřela se zbytkem své eskadry X-wingů při jejich neúspěšném pokusu vyrvat prostor nad Lothalem *Chimaeře* a zbytku Thrawnových sil.* Vězni mohli být v mnoha směrech užiteční, ale také dělali problémy a tvořili ústřední body nových nepřátelských operací.

* Viz epizoda „Útok povstalců" ve čtvrté řadě seriálu *Star Wars: Povstalci* (pozn. red.)

Nepochybovala, že kdyby to celé svěřili Thrawnovi, proměnil by tyto slabiny v přínos. Ale vězeňkyni měla Pryce a ta postrádala Thrawnovu inteligenci, rafinovanost i rozsáhlé strategické schopnosti.

Ještě horší byl fakt, že Pryce si dovolila se do té situace citově zainteresovat. Guvernérka brala útok rebelů na svou planetu osobně a to znamenalo, že myslela srdcem a ne hlavou. Odvézt Thrawnovy rady a vliv z Lothalu, třeba jen na pár dní, mohlo znamenat katastrofu.

Syndulla by mohla přinejmenším zemřít, aniž by Impériu prokázala nějakou užitečnou službu. To by bylo promrhání cenného zdroje, které Pryce zřejmě také netrápilo.

„Chápu to správně, že vy nesouhlasíte s cestou *Chimaery* na Coruscant?"

„Ano, pane, nesouhlasím," řekla Faro. Thrawn se už dávno naučil, jak číst v její tváři a řeči těla. A Faro tu schopnost už dávno přijala, aniž by z ní šílela. „Myslím, že guvernérka Pryce nemá potuchy, do čeho se může kvůli Syndulle dostat. Jestli se ji Jarrus se svým týmem vydají zachránit, neřekla bych, že je Pryce dokáže zastavit."

„Souhlasím," řekl Thrawn. „Na druhou stranu by ztráta Syndully představovala relativně malou prohru. Ztráta programu TIE Defender by byla katastrofa. Pokud je projekt ředitele Krennica tím, čím si myslím, že je, představuje strategickou krátkozrakost jak z hlediska ofenzivního, tak defenzivního válčení. Pokud opravdu císaře přesvědčil, aby odklonil financování Defenderu, mohlo by to silně ovlivnit celou budoucnost Impéria."

„Ano, pane," řekla Faro, která věděla, že lord Vader o Defender také vyjádřil zájem. Zvlášť poté, co jeden z nich v Neznámých oblastech pilotoval proti gryscký silám. Tato podpora by přihodila na Thrawnovu stranu hodně váhy.

Jenže Vader mluvil za císaře. Pokud se císař k Defenderu obrátil zády, pak Vader také.

Zapípal komunikátor. „Admirále, můstek," ozval se z reproduktoru hlas komandérky Hammerly. „Právě jsme od guvernéra Tarkina obdrželi nové cílové souřadnice. Máme se s ním setkat na palubě *Firedrakeu*, momentálně v soustavě Sev Tok."

Thrawnovi přeletěl po tváři náznak zamračení. „Zajímavé. Naznačil, zda bude přítomen i císař?"

„Ne, pane, o něm nebyla ani zmínka," odpověděla Hammerly. „Ale ve zprávě *stálo*, že bude přítomen ředitel Krennic a několik dalších. Ověřila jsem zdroj a zpráva i souřadnice s určitostí přišly od Tarkina."

„Výborně, komandérko. Změňte kurz podle zprávy; skočte do hyperprostoru, jakmile budete připraveni."

„Ano, pane."

Thrawn přerušil spojení. „Váš názor, komodorko?"

„Dost to připomíná intriky," mínila Faro a vyťukala *Firedrake* na datapadu. Imperiální hvězdný destruktor, vlajková loď velkoadmirála Balanhaie Savita a třetí flotily. „Pokud se chce Tarkin setkat na palubě hvězdného destruktoru, proč ne tady na palubě *Chimaery*?"

„Jsem si jistý, že Tarkin má své důvody. Obyčejně je mívá."

Z opakovacích displejů pracovny se ozval varovný tón: *Chimaera* byla v pohybu. „Ano, pane," řekla Faro. „S vaším svolením, admirále, bych se ráda vrátila na můstek a znovu tohle všechno prověřila."

„Jistě, komodorko," odtušil Thrawn. „Věřím, že se vám ulevilo, když vám odpadla alespoň jedna starost."

Faro se zamračila. „Pane?"

Thrawnovy oči jakoby ztvrdly. „Zdá se totiž, že na Coruscant nepoletíme."

* * *

„Admirále," zavolal kapitán Boulag z velitelské lávky hvězdného destruktoru *Firedrake*. „Raketoplán ředitele Krennica právě přistál v hangáru."

„Rozumím," odpověděl velkoadmirál Savit ze zadního můstku a zamračil se pro sebe. Změny rozvrhů na poslední chvíli, vysoce postavené osoby vnikající na jeho loď, politika, politika a zase politika – bylo to, jako by se v Impériu obnovila Republika spolu se všemi svými neduhy a frustracemi.

„Vypadáte nešťastně, admirále," nadhodil štíhlý šedovlasý muž stojící u komunikační stanice.

Savit se na něj podíval. A ze všech politických hráčů Impéria, jak už dávno zjistil, byl velkomoff Tarkin jedním z nejhorších. „Pochybuju, že mé duševní rozpoložení bylo vysoko na císařově seznamu priorit, když se rozhodl, že místo schůzky přesune z Coruscantu na *Firedrake*," podotkl.

Tarkin mírně pozvedl obočí. „A *mělo* být?"

Savitovi zacukalo ve rtu. Politika ve své nejhorší podobě. Aspoň že měl Tarkin smysl pro humor. „Jistěže ne," připustil. „*Firedrake* a já tu jsme, abychom sloužili císaři a Impériu, které vede."

„Jako my všichni," přisvědčil Tarkin. „Jsem si jistý, že chápete císařovo přání neplýtvat dalším časem a žádat od zúčastněných, aby cestovali až na Coruscant. Současná poloha *Firedrakeu* byla při rozhodování jedním z klíčových faktorů."

Savit nastražil uši. *Jedním* z klíčových faktorů? „Ovšem," odvětil. „A další faktory?"

Tarkin ho oblažil drobným úsměvem a pohledem sklouzl na hlavní můstek. „Povězte mi, admirále, co si myslíte o projektu Hvězdička?"

„Zajímavá otázka," řekl Savit a jeho mysl reflexivně přepnula do bojového režimu. Císařův milovaný projekt – Krennicova chlouba – Tarkinův vlastní opatrný zájem… „Je to smělý a unikátní přístup k otázce bezpečnosti Impéria," pokračoval opatrně volenými slovy. „Těším se na jeho dokončení."

„Jako my všichni," přisvědčil Tarkin. „V současné době tu jsou… problémy… zvlášť s ohledem na rozdělování financí. Jste obeznámen s projektem TIE Defender velkoadmirála Thrawna?"

„Zběžně. Viděl jsem nákresy, ale neměl jsem možnost vidět žádnou z těchto stíhaček v akci."

„Thrawn má vcelku silný pocit, že loďstvo Defendery potřebuje," řekl Tarkin. „Také není tajemstvím, že si ho císař velice považuje. Ale císař rovněž pevně věří, že potřebujeme Hvězdičku."

„Jistě," odtušil Savit. „Oba jsme zaneprázdnění, guvernére. Co přesně ode mě chcete?"

Tarkin zkoumal Savitovu tvář a mírně přitom svraštil čelo. „Udržíte tajemství, admirále?"

Tomu se Savit musel usmát. „Samozřejmě."

„Mám důvod se domnívat, že setkání, které brzy proběhne, vyústí v souboj. Ředitel Krennic bude na jedné straně. Velkoadmirál Thrawn na té druhé."

„To tedy bude pěkný zápas. Komu chcete, abych pomohl vyhrát?"

„Thrawn je hrdý důstojník," řekl Tarkin zamyšleně. „Efektivní, velice schopný, ale rozhodně hrdý." Další drobný úsměv. „Asi jako vy, admirále. Nikdy nepožádá o pomoc a ani ji dobrovolně nepřijme."

„Ale kdyby se mi naskytla příležitost mu pomoct bez jeho vědomí…," nadhodil Savit.

„Soudím, že taková pomoc by Impériu velice prospěla," řekl Tarkin chmurně.

Nebo, pomyslel si Savit cynicky, by alespoň velice prospěla samotnému Tarkinovi.

Jenže takhle se ta hra hrála. A popravdě, všechno, co by Krennica a Hvězdičku srazilo o pár stupínků, bylo pro dobro věci. „Rozumím," řekl. „Pokud mě omluvíte, ředitel Krennic mě očekává na hangárové palubě, abych ho osobně uvítal. Uvědomil jste Thrawna o změně místa setkání?"

„Ano, a *Chimaera* zprávu potvrdila," přisvědčil Tarkin. „Prosím, vyřiďte řediteli mé pozdravy. Za pár hodin se k vám připojím."

„Jistě, guvernére," usmál se Savit. „Budu se těšit na schůzku."

* * *

Okolo stolu v konferenční místnosti hvězdného destruktoru Firedrake *sedí tři muži. Místnost samotná je kopií konferenční místnosti* Chimaery, *ačkoli zdejší stůl a židle jsou novější a trochu propracovanější.*

„Á – velkoadmirál Thrawn," řekl Tarkin na uvítanou. *V jeho výrazu je očekávání a pod ním snad vypočítavost. Hlas má klidný, možná s odhodláním někoho, kdo se v duchu chystá k boji.* „Dovolte, abych vám představil velkoadmirála Savita, velitele *Firedrakeu* a třetí flotily. Myslím, že jste se ještě nesetkali."

„Ne, guvernére, ještě ne," řekl Savit. *V hlase má opatrné přivítání, ve výrazu náznak ostražitosti a hodnocení. Postoj těla je směsí sebevědomí a hrdosti.* „Vítejte na palubě, admirále."

„Možná jste o admirálu Savitovi slyšel díky hudebním programům jeho rodiny na Coruscantu," nadhodil Tarkin. *Vypočítavost v jeho hlase stoupá. V hlase je varování, možná zvýšené politické uvědomění si silného kulturního postavení Savitovy rodiny.*

„Slyšel. Jednou bych některé z vašich vystoupení rád navštívil."

„Rozhodně budete vítán," řekl Savit. *V hlase má pýchu a náznak samolibosti zrcadlící jeho vlastní uvědomění si rodinného postavení.*

„A tohle –" *Škrobenost v Tarkinově hlase narůstá a možná je doprovázena zvýšenou bojovou pozorností. Výraz má rezervovaný a možná nepřátelský* – „je ředitel Orson Krennic."

„Admirále.“ *V Krennicově hlase je snad opatrnost. Ve tváři má možná nevlídnost. V postoji těla snad hněv, možná vzdor*. „Pochopil jsem, že chcete odvést finance od mého projektu Hvězdička.“

„Vůbec ne. Pouze si přeji zachovat financování, které mi už bylo přislíbeno.“

„Rád bych dodal, že samotným císařem,“ řekl Tarkin. *Půl vteřiny na Krennica bez mrkání upírá zrak, potom sáhne na spínač na panelu před sebou. V dotyku je strnulost, možná včetně bojové připravenosti*. „Teď, když jsme se sešli všichni, bych ho měl upozornit, že jsme připraveni začít.“

Nastává pauza jedenácti sekund. Nikdo nemluví. Tarkinův zrak zůstává upřený na Krennica. Krennicovy oči kmitají mezi Thrawnem a Tarkinem. Savitovy oči zůstávají upřené na holopad stolu s výrazem ostražitého klidu.

Holopad se rozsvěcuje a nad ním se objevuje císařův obraz. „Dobrý den, guvernére Tarkine,“ pozdravil. *V hlase má očekávání a zájem. Kvůli roztřesenému obrazu je jeho výraz, momentálně z profilu, nečitelný*. „Řediteli Krennicu; velkoadmirále Savite; velkoadmirále Thrawne.“

„Dobrý den, Vaše Veličenstvo,“ pozdravil Tarkin. *Sklání hlavu na pozdrav a snad na znamení úcty. Ostatní dělají to samé. V Krennicově výrazu je drobný úsměv, možná s náznakem sebevědomí*. „Jak víte, projekt Hvězdička narazil na malý problém a já se domnívám, že bych vám ho měl přednést.“

„To ano.“ *Císařův obličej se obrací ke Krennicovi. Koutky jeho úst se stáčejí dolů*. „Měl jsem dojem, že Hvězdička pokračuje uspokojivou rychlostí.“

„Projekt samotný ano, Vaše Veličenstvo,“ odpověděl Krennic. *V jeho hlase zůstává sebevědomí*. „Problém je pouze v dodavatelském řetězci a ujišťuji vás, že je pod kontrolou.“

„Opravdu?“ opáčil císař. „Guvernér Tarkin si zřejmě myslí opak.“

„Je to tak, Vaše Veličenstvo,“ podotkl Tarkin. *Výraz se mu nemění, ale jeho obličejové svaly ztrácejí trochu napětí, což by mohlo ukazovat na skrytou touhu se usmát*. „A protože se zdá, že ředitel Krennic není ochoten či schopen problému čelit, pozval jsem ke konzultaci zde přítomného velkoadmirála Thrawna.“

„Vidím," odvětil císař. Obraz se otáčí a na jeho rtech se objevuje drobný úsměv. „A co, smím-li se zeptat, si o této situaci myslí velkoadmirál Mitth'raw'nuruodo?"

„Vlastně, Vaše Veličenstvo, jsem ještě neměl příležitost velkoadmirála seznámit se všemi podrobnostmi," upřesnil Tarkin. „Při extrémních bezpečnostních opatřeních obklopujících Hvězdičku mi připadalo rozumné nepředávat takové podrobnosti přes HoloNet."

„To bylo velice moudré, guvernére Tarkine," ocenil císař. „Snad byste, řediteli Krennicu, byl tak laskav a vysvětlil nám svůj pohled na situaci." *Koutky jeho úst se opět stáčejí dolů*. „V zájmu *obou* našich projektů."

Svaly na Krennicově hrdle se krátce stahují. „Jak už jsem řekl, Vaše Veličenstvo, situace je pod kontrolou. Máme pouze problémy s mynocky na překladišti vybavení."

„S gralloky," zamumlal Tarkin.

„Gralloci jsou zkrátka příbuzný druh mynocků," opáčil Krennic. *Jeho výraz tvrdne, kůže se lehce červená. Pravděpodobně podráždění; pravděpodobně hněv; pravděpodobně zahanbení*. „Žijí ve vakuu, útočí na napájecí kabely a cívky –"

„Ale také jsou podstatně větší a odolnější než běžní mynockové," vložil se do toho Savit. *V jeho výrazu je skryté pobavení*. „Guvernérka Haveland a její lidé v sektoru Esaga s nimi mají dost problémů."

„Jde o to, že jsou nepříjemnost, ale nic víc," řekl Krennic. *Načervenalé odstíny kůže mizí. Opět ovládá hlas. Oči má upřené na Tarkina, možná s vyzývavým pohledem*.

„*Nepříjemnost?*" opáčil Tarkin. *V jeho výrazu je triumf*. „Vaše vlastní hlášení odhalují, že dodávky vybavení a turbolaserů bodové obrany mají už tři týdny zpoždění. Nechápu, jak je možné toto hodnotit jako pouhou *nepříjemnost*."

„Takže tvrdíte, že Hvězdička je rukojmím nějakých *škůdců*?" *V císařově hlase je ovládaný hněv. Oči má upřené na Krennica*.

„Ujišťuji Vaše Veličenstvo, že problém je pod kontrolou." *Krennicův hlas obsahuje čerstvou obezřetnost. Ale jeho sebevědomí zůstává beze změny*.

„Admirále Mitth'raw'nuruodo?" otázal se císař. „Souhlasíte s hodnocením ředitele Krennica?"

„Třítýdenní zpoždění se zdá být víc než jen nepříjemnost. Ale mám své povinnosti na Lothalu."

„Všichni máme své povinnosti, admirále," řekl Tarkin. „Ale guvernérka Pryce má k dispozici většinu vašich sil, aby udržela pořádek. Jistě si dokážete najít nějaký čas, abyste se s tímto problémem vypořádal."

„Zdá se, že velkoadmirál Savit má o těchto tvorech víc informací a má s nimi víc zkušeností než já. Pro nalezení řešení by byl lepší volbou."

„Admirál Savit má rovněž jiné povinnosti," řekl Tarkin. „Co víc, postrádá vaše taktické dovednosti a schopnosti řešit problémy. Schopnosti, které, jak bych rád podotkl, si měl ředitel Krennic osvojit už dávno."

„Tyhle tahanice mě unavují," řekl císař. „Vy, guvernére, jste ten, kdo tuto schůzi svolal. Jaký je přesně váš záměr?"

Tarkinovy oči jsou klidné, ve tváři má opět triumf. „Ředitel Krennic Vašemu Veličenstvu naznačil, že finance vyhrazené pro program TIE Defender by měly být převedeny k Hvězdičce. Podle mého toto zdržení v dodávkách Hvězdičky nejenže ohrožuje časový rozvrh projektu, ale také plýtvá finančními prostředky, které by mohly a měly být využity jinde."

„Takže navrhujete obchod?" zeptal se císař. *V hlase má očekávání.*

„Ano, Vaše Veličenstvo. Navrhuji, že pokud bude admirál Thrawn schopen tento problém vyřešit a zničit gralloky, bude nezbytné financování jeho programu Defender obnoveno."

„Řediteli Krennicu?" otázal se císař.

Krennic je zticha celou vteřinu. „Byl bych k tomu svolný," pronesl nakonec. *Tvář má naprosto pod kontrolou. Jeho oči jsou obezřetné, jako by sledovaly plížící se zvíře.* „*Pokud* je admirál Thrawn dokáže zlikvidovat během příštího týdne."

„To není moc fér," namítl Savit. *V jeho výrazu a hlase je pohrdání.* „Jak jsem řekl, guvernérka Haveland se s nimi potýká už celé roky."

„Když to admirál Thrawn nedokáže vyřešit v tomto čase, není nám k ničemu," opáčil Krennic. „Řekl bych také, že to vážně zpochybní tyto jeho schopnosti řešit problémy."

„Admirále Mitth'raw'nuruodo?" řekl císař. „Rozhodnutí je na vás."

„Přijímám návrh guvernéra Tarkina. Také přijímám podmínky ředitele Krennica."

„Výborně," řekl císař. *Koutky úst se mu stáčejí nahoru ve spokojeném úsměvu.* „Jeden týden. Řediteli Krennicu, vy poskytnete nezbytné souřadnice. Admirále Savite, vy poskytnete veškeré informace, které guvernérka Haveland o těchto tvorech nashromáždila. Admirále Mitth'raw'nuruodo, máte jeden týden." Obraz zmizel a holopad potemněl.

„Ještě něco," řekl Krennic. *Obrací pohled k Thrawnovi. V jeho výrazu je napětí, snad podezíravost, snad prostá zášť.* „Pošlu k vám na palubu pozorovatele, aby sledoval postup vaší práce."

„Myslím, že to není nutné," namítl Tarkin. „Seznam úspěchů admirála Thrawna mluví sám za sebe."

„Velkoadmirálův záznam také vykazuje značné nezvyklosti," opáčil Krennic. *Hlas má hrubý a už nepředstírá pozlátko zdvořilosti.* „Vím, o co vám jde, Tarkine. Jestli mám obětovat cokoli z financování Hvězdičky, chci mít jistotu, že budou dodržovány řádné imperiální postupy. Do puntíku."

„Budou," odvětil Thrawn. „Očekávám, že souřadnice překladiště budou na *Chimaeru* odeslány do čtvrt hodiny. Váš pozorovatel bude do téže doby na palubě, jinak odletíme bez něj."

„Žádný problém, admirále Thrawne," řekl Krennic. *Jeho výraz se proměňuje v úsměv, možná výsměšný, možná vítězoslavný.* „Obojí dorazí současně, protože náměstek ředitele Ronan přinese data osobně." *Dívá se na Tarkina, úsměv mu hasne, výraz tvrdne, ale opět předstírá zdvořilost.* „Jak už se zmínil guvernér Tarkin, tato data jsou příliš citlivá na to, aby se dala svěřit vysílání."

Savit vstává ze židle. V jeho výrazu je pobavení a pohrdání. „Pojďte, admirále. Doprovodím vás zpátky k raketoplánu." *Usmívá se, pobavení se ztrácí a pohrdání narůstá.* „Cestou si promluvíme o grallocích. A dalších dravcích."

* * *

Dveře do kajuty se otevřely. Brierly Ronan vzhlédl a spatřil procházet dveřmi ředitele Krennica ve vlajícím bílém plášti. „Pane řediteli," pozdravil ho Ronan a rychle vstal ze židle. „Věřím, že schůze dopadla dobře?"

„Ne, vůbec ne," řekl ředitel Krennic a odsekával každé slovo. „Znáte velkoadmirála Thrawna?"

„Ach… už jsem to jméno slyšel, pane," odpověděl Ronan opatrně. „Ale to je všechno."

„Takže se to musíte doučit," zavrčel ředitel. „Tamhle je terminál – stáhněte si všechno, co má *Firedrake* o Thrawnovi."

„Ano, pane," řekl Ronan a přispěchal k terminálu. „Smím se zeptat, o co jde?"

„Smíte," odtušil ředitel kysele. „Jak se zdá, Thrawn je nejnovější zbraň, kterou si proti mně Tarkin vybral."

„*Zbraň,* pane?"

„Ano, zbraň." Ředitel padl do své židle a při tom obratně oběma rukama odhodil plášť, aby mu nepřekážel. „Protože se mi náš drahý velkomoff snaží ukrást Hvězdičku," zasupěl. „A císař tam jen tak seděl a usmíval se. *Usmíval se*."

Ronan ucítil vlnu pohrdání, zatímco ťukal do počítačového terminálu. Typické. Místo toho, aby předvedl skutečné vedení, takové, které ředitel Krennic denně poskytoval svému personálu a pracovníkům, se císař Palpatine radši bavil štvaním svých podřízených proti sobě a sledováním jejich půtek. „Co chcete, abych udělal?"

Ředitel Krennic se pro uklidnění zhluboka nadechl. „Tarkin Thrawna vmanévroval do toho, aby vsadil financování projektu TIE Defender na svou schopnost vyřešit problém s gralloky, kterým trpí naše zásobovací trasa v sektoru Kurost. Thrawn má týden na to, aby se jich zbavil. Jestli selže, ty finance dostane Hvězdička."

„A Thrawn opravdu ty podmínky *přijal*?"

„Přijal," řekl ředitel chmurně. „Což nás staví do zajímavé situace. Chceme, aby nás Thrawn zbavil gralloků; ale rozhodně chceme, aby to udělal až *po* týdnu."

Ronan se nad tím zamyslel. „To je určitě nejlepší řešení. Ale co mu zabrání, aby přestal, až vyprší čas?"

„Teoreticky nic," připustil ředitel Krennic. „Ale ve skutečnosti mi připadá jako tvrdohlavec. Když bude blízko, myslím, že bude pokračovat." Pokynul Ronanovi. „A tady přicházíte na řadu vy. Domluvil jsem, že přiletíte k Thrawnovi na *Chimaeru*, budete sledovat operaci a posílat mi hlášení o jeho postupu. Zaznamenáte všechno, co by mohlo, byť jen vzdáleně, vypadat slibně, a pošlete mi podrobnosti."

„Ano, pane," řekl Ronan, který hleděl na displej. Á – tady to bylo: Oficiální složka loďstva o Thrawnovi. Neoficiálnější záznamy, které si vedli mnozí z hierarchie Imperiálního Centra, by byly lepší, jenže Savi-

tovy soukromé záznamy budou zašifrované a on neměl, jak se do nich dostat. „Takže pokud se *rozhodne* po tom týdnu vzdát…?“ otázal se, když zasunoval datakartu do slotu.

„Vaší prací bude dohlédnout, aby k tomu nedošlo. Když se vám to nepovede, posbíráte všechny střípky, s nimiž přijde, a přinesete je zpátky, abychom z nich mohli poskládat vlastní řešení. Nějaké otázky?“

„Ne, pane.“

„Tak odchod,“ přikázal ředitel Krennic. „Thrawn vás očekává; máte se s ním setkat v hangáru.“ Vytáhl datakartu a podal ji Ronanovi. „Tady jsou souřadnice k překladišti pro *Chimaeru*. Thrawn už bude vědět, jak ji dešifrovat.“

„Ano, pane,“ řekl Ronan. Schoval datakartu, kývl na rozloučenou a obrátil se ke dveřím.

„A Ronane?“

Ronan se otočil nazpět. „Ano?“

„Sledujte ho,“ řekl ředitel tiše. „Sledujte ho pečlivě. Nebyl by velkoadmirálem, kdyby nebyl chytrý, a na Tarkinově gambitu může být víc, než se na první pohled zdá.“

„Bez problému, pane,“ slíbil Ronan. „Ať už Tarkin plánuje cokoli, budu na to připraven.“

* * *

Savit Thrawna nikdy předtím nepotkal. Ale stejně jako Krennic slyšel zvěsti o jeho pozoruhodných činech.

Nyní, tváří v tvář, musel přiznat, že je trochu zklamaný.

Thrawn byl na pohled působivý, to jistě. Modrá kůže a žhnoucí rudé oči tvořily pěkný protiklad k bílé admirálské uniformě a zlatým výložkám na ramenou. Také se okolo něj vznášela aura autority, klidu a všeobecných znalostí, která tolik kontrastovala s mnoha důstojníky, dokonce i s těmi vyššími, se kterými se Savit setkal nebo s nimi sloužil během celé své dlouhé kariéry.

Ještě výmluvnější bylo, že Thrawnova kůže a oči, které prozrazovaly, že je z druhu jen blízkého člověku, měly vážně omezovat jeho kariérní postup, pokud by byl vůbec k loďstvu přijat. On se však propracoval až na samý vrchol, a to byl důkaz jeho strategických a taktických schopností.

Ale měl jednu obrovskou, do očí bijící a fatální chybu. Zjevně neměl absolutně žádné nadání v oblasti politiky.

Způsob, jakým odpovídal Krennicovi a Tarkinovi, to dokládal bez nejmenších pochyb. Ať už byl velkoadmirál Thrawn geniální taktik a císařův oblíbenec nebo ne, vypadal tam jako krysí mládě chycené v záři reflektoru.

Savit by vlastně vsadil velkou sumu peněz na to, že Thrawn *stále* ještě netušil, o co tam šlo.

Bylo dost snadné to zjistit. „Zajímavé, že?" nadhodil opatrně, když spolu s Thrawnem kráčeli chodbou k hangáru *Firedrakeu*, „Ty jejich tanečky."

„Promiňte?" zeptal se Thrawn.

Savit v duchu zavrtěl hlavou. Vždyť to říkal. „Ty tanečky Krennica a Tarkina," řekl. „Krennic řídí Hvězdičku. Tarkin by mu ji velice rád vzal. A tak vás zatáhl do hry."

Zdálo se, že to Thrawn pár kroků vstřebává. „Myslí si, že ho v tom střetu podpořím?"

„Mohl by. Ale nejspíš mu víc záleží na tom, aby se ukázal jako lepší vedoucí projektu než Krennic. Krennic má problém; Tarkin je ten, kdo je dost chytrý na to, aby přivedl experta, který ho vyřeší. Tím expertem jste samozřejmě vy."

Další dva kroky mlčky. „Takže říkáte, že spíš než řešitel problému jsem pouhá zbraň?"

„Přesně tak," potvrdil Savit a jeho hodnocení muže vedle sebe o stupínek vzrostlo.

Ovšem jen o jeden. Savit mu to koneckonců musel vyložit po lopatě. A i potom si to Thrawn musel převést do vojenských termínů, než byl schopen tu úvahu vstřebat.

„A nepodléhejte žádným iluzím," pokračoval. „Když vás teď Tarkin přivedl na bojiště, obě strany se vás pokusí využít. Tarkin se pokusí vámi Krennica bít a Krennic se pokusí využít Tarkinovo spojení s vámi k podkopání Tarkinova postavení u císaře."

„Pouze pokud neuspěji."

„Věřte mi," řekl Savit a posměšně si odfrkl. „Jestli se guvernérce Haveland nepodařilo zbavit se té zpropadené havěti za tři roky snažení, vy to za týden nezvládnete."

„Uvidíme," odtušil Thrawn. „Máte ty údaje o grallocích, o které vás požádal císař, abyste mi je předal?"

Ten muž měl sebevědomí. To mu Savit musel nechat. „Tady," řekl, vytáhl z kapsy datakartu a předal mu ji. „Jak přesně –?"

„Admirále?" ozvalo se za nimi.

Savit se otočil. Kráčel k nim muž středního věku a ve světle chodby se blyštila jeho bílá tunika s hodnostním štítkem plukovníka.

A za tunikou mu povlával po stehna dlouhý bílý plášť.

Savit opět v duchu zavrtěl hlavou. Věděl o Krennicově pompézním lpění na tom svém dlouhém plášti. Neuvědomoval si však, že ředitel tento nesmysl přenesl i na svůj vyšší personál.

„Doufal jsem, že vás zastihnu, admirále Thrawne, než se vrátíte na *Chimaeru*," řekl neznámý. Navzdory zdánlivému spěchu si Savit povšiml, že se ten muž vlastně nijak zvlášť nesnažil chvátat. V jeho každodenním životě mu dlouhý plášť zřejmě dodával ten druh respektu, který mu umožňoval šetřit vlastním časem na úkor ostatních.

Možná že to tak chodilo na Hvězdičce. Ale ne na palubě velkoadmirálovy vlajkové lodi. „Pak byste si měl radši pospíšit," řekl Savit. Obrátil se k příchozímu zády a pokračoval v chůzi.

Neušel ani tři kroky, než si uvědomil, že Thrawn za ním nejde.

Zastavil se a opět se otočil. Thrawn pořád ještě stál tam, kde ho Savit zanechal, a trpělivě čekal, až ho dostihne muž v plášti.

Savit zavrtěl hlavou a tentokrát se ani nesnažil své podráždění zakrýt. Právě Thrawnovi vysvětlil, že je Tarkinovou zbraní – a on se teď nedokáže postavit ani tomu nejmenšímu tahu z Krennicovy strany?

Beznadějné. Jedinou otázkou bylo, jestli ho Krennic nebo Tarkin dokážou maximálně využít, než ho odhodí stranou.

Nově příchozí k nim dospěl volným krokem. Savit teď viděl, že možná ještě ani nebyl ve středním věku, alespoň co se celkového vzhledu týkalo.

Ale to dělaly jeho pleť a postoj. Jeho oči, jak si Savit povšiml, vypadaly staře i zblízka.

„Jsem náměstek ředitele Brierly Ronan," představil se, jako by na to ani jeden z velkoadmirálů ještě nepřišel. „Ředitel Krennic mě pověřil sledováním vaší operace, admirále Thrawne."

„Budete vítán na palubě *Chimaery*," řekl Thrawn. Pak se obrátil k Savitovi. „Co jste říkal, admirále Savite?"

Savitovi trvalo celou vteřinu, než mu došlo, o čem Thrawn mluví. „Chtěl jsem se vás zeptat, jak přesně plánujete pokračovat."

„Od začátku, samozřejmě," odvětil Thrawn a naklonil hlavu. „Děkuji za váš čas a rady, admirále. Věřím, že náměstek ředitele Ronan a já už zvládneme zbytek cesty sami."

„Ano," řekl Savit. „Hodně štěstí, admirále."

„Děkuji," řekl Thrawn, obrátil se k Ronanovi a znovu naklonil hlavu. „Kdybyste mě následoval, náměstku Ronane, velice rád bych začal."

* * *

„Věřím," řekla komodorka Faro, když odemykala dveře Ronanovy nové kajuty a pokynula mu dovnitř, „že tu budete spokojen."

Ronan prošel okolo ní a rozhlédl se. Jako jeden z vyšších podřízených ředitele Krennica už viděl vnitřek mnoha hvězdných destruktorů. Kajuta, kterou mu Faro přidělila, nebyla nejhorší, jakou mohl očekávat někdo jeho hodnosti, ale nebyla ani nejluxusnější, jakou mohla *Chimaera* nabídnout. Rozhodně se nemohla vyrovnat té, kterou ředitel a jeho personál dostali od Savita. Faro a její velící důstojník zjevně nic neriskovali a dali Ronanovi něco, co ho uspokojí, a zároveň se pojistili, že budou moct nabídnout lepší kajutu někomu ve vyšším postavení, kdyby to bylo nutné. Možná Tarkinovi nebo dokonce samotnému řediteli Krennicovi.

Typické. Politikaření, manévrování, krytí si vlastních zad a snaha každého potěšit, zatímco se hledá, co by se dalo ještě využít. Dělali to všichni, od toho starého blázna císaře až po nejnižšího byrokrata.

Ronan byl jen rád, že se těmto malichernostem nemusel věnovat. Naprostá genialita, kompetentnost a schopnosti ředitele Krennica znamenaly, že tyto hloupé hry nemusel hrát.

„Celkem dobré," řekl Faro a odolal nutkání poznamenat, že *Chimaera* má k dispozici lepší kajuty. Když to bylo možné, radši se nad politiku povznesl. „Já zase věřím, že údaje na datakartě dešifrujete co nejrychleji, abychom mohli vyrazit."

„Celkem rychle," ujistila ho Faro. „Ačkoli přiznávám, že mě trochu mate, proč musejí být zašifrovaná i data předávaná osobně."

„Rozkazy ředitele Krennica," pokrčil rameny. „Dokonce i na palubě imperiálního plavidla mohou být špioni, a dokonce i důvěryhodnému kurýrovi mohou být informace ukradeny. Takhle by ten bezostyšný zloděj vyšel naprázdno."

„Chápu," řekla Faro. Bylo to zdvořilé, ale Ronan za tím vycítil význam *paranoidní*.

Samozřejmě, ne že by ho názory ostatních trápily. Takováto předběžná opatření byla logická a kreativní, a právě díky nim Hvězdička celá ta léta zůstávala ukrytá před slídivýma očima a nenechavými prsty.

„Naštěstí nás dešifrování tolik nezdrží," pokračovala Faro. „Admirál Thrawn už zjistil, že náš cíl nebude dál než tři hodiny cesty, pravděpodobněji jen dvě."

Ronan cítil, jak se mu mhouří oči. Poloha překladní stanice byla skutečně jen jeden a půl hodiny cesty rychlostí hvězdného destruktoru. Ale taková informace měla zůstat skrytým tajemstvím. „Smím se zeptat, jak to zjistil?" otázal se a vložil do hlasu trochu důrazu.

„Admirál předpokládal, že ředitel Krennic před setkáním s guvernérem Tarkinem podnikne poslední pokus problém vyřešit," řekla Faro a v očích jí zahrálo slaboučké pobavení nad Ronanovými zjevnými rozpaky. „Oblast pod velením admirála Savita definuje specifická část tohoto regionu a přítomnost guvernéra Tarkina na nedávné obchodní konferenci na Charru definuje jeho vlastní pravděpodobný cestovní vektor. Pro admirála Thrawna to byl snadný výpočet."

„Ovšem," řekl Ronan a zkoumal Faroinu tvář. Domníval se, že Thrawn byl jmenován z politických důvodů jako většina z ostatních jedenácti velkoadmirálů, ovšem v Thrawnově případě bude politikařit císař, ne samotný Thrawn. Tento velkoadmirál měl očividně více než jen špetku selského rozumu.

Což nemusela být zrovna dobrá věc. Vyřešení problému s gralloky až *po* termínu bylo klíčem k tomu, aby Hvězdička dostala peníze, které odčerpával Thrawnův krátkozraký projekt TIE Defender. Z Ronanova pohledu bylo poloviční vítězství pořád poloviční prohrou.

Ovšem pokud se guvernérce Haveland a velkoadmirálu Savitovi nepodařilo gralloky zlikvidovat ani po letech snažení, nováček ten úkol nemohl zvládnout za pouhý týden, ať byl chytrý, jak chtěl. Ronan musel jen zajistit, že až Thrawn selže, zanechá po sobě dost střípků, které řediteli Krennicovi umožní problém vyřešit.

„Bude zajímavé zjistit, jestli byla velkoadmirálova dedukce správná," řekl. Dokonce ani teď neměl v úmyslu poskytovat jí víc informací – nebo soukromého pobavení –, než bylo nutné. „Ať mě prosím někdo upozorní, až dorazíme na místo."

KAPITOLA 2

Překladištní soustava byla úchvatný činorodý úl se stovkami lodí různých velikostí plujících za sebou ve shlucích a frontách nebo skákajících poblíž okrajů z a do hyperprostoru. Středobodem většiny zdejšího ruchu se zdál být tucet ohromných velkokapacitních frachťáků rozesetých po oblasti, které se hlásily nevinnými civilními identifikačními značkami. Každý frachťák obklopoval hlouček menších lodí, které čekaly, až na ně přijde řada, aby mohly zadokovat a přeložit svůj náklad. Perimetr hlídala hrstka válečných lodí střední velikosti, okolo nichž létaly stíhačky TIE v hlídkové formaci.

Faro už podobný výjev viděla při návštěvě soustavy, kde nově do provozu uvedený hvězdný destruktor nabíral zásoby a posádku. Ale nikdy nebyla svědkem něčeho tak propracovaného.

Soustava, jak si s trochou zlomyslné radosti povšimla, byla také přesně hodinu a třicet dva minut cesty od místa setkání s *Firedrakem*, což výborně zapadalo do Thrawnova odhadu nejvýše dvou hodin. Napadlo ji, jestli velkoadmirálova přesnost udělala na Ronana dojem.

Podle jeho kamenného pohledu ve tváři, když dorazil na můstek *Chimaery*, zjevně ne.

„Náměstku Ronane," přivítal ho Thrawn, když přešel velitelskou lávku. „Nebo dáváte přednost oslovení *plukovníku*?"

„Obojí je přijatelné," odvětil Ronan.

„Ale kterému dáváte *přednost*?" zeptal se Thrawn znovu. „Předpokládám, že vaše vojenská hodnost je spíše čestná."

Ronanovi škubl sval ve tváři. „Možná je čestná, ale nezbytná pro mou práci. Byl byste překvapen, kolik imperiálních vojenských činitelů odmítá brát civilisty a civilní rozkazy vážně."

„Pochybuji, že bych byl vůbec překvapen," odtušil Thrawn. Pokynul k přednímu průzoru. „Vysvětlete mi to."

Ronan pohrdavě zkřivil ret. „Vážně to není složité," řekl a Faro zaslechla, jak se do jeho arogance vetřel náznak povýšenosti. „Z místních sektorů přicházejí dodávky zásob. Jsou přeloženy do větších frachťáků, které je odvážejí na místo, kde se nachází Hvězdička. Takhle zná konečnou destinaci jen několik málo pečlivě vybraných a prověřených pilotů."

„To vše je samozřejmě zjevné," odtušil Thrawn mírně. „Ptal jsem se na podrobnosti."

„Jaké podrobnosti?"

„Přál bych si vědět, jaké lodě přilétají z jakých soustav v jakých sektorech. Rád bych dostal seznam kapitánů a posádek, jednotlivé seznamy nákladu a jaké společnosti tyto náklady dovážejí."

„Co to s tím má společného?" zamračil se Ronan. „Jste tu, abyste nás zbavil gralloků."

„Jsme tu, abychom vyřešili problém," opravil ho Thrawn. „Proto potřebuji znát všechno, co je s ním spojené."

„Je to otázka zabezpečení," řekl Ronan. „Kdyby to bylo k vašemu úkolu relevantní, snad. Ale není."

„Nesouhlasím. Zeptáme se ředitele Krennica na jeho názor? Nebo bychom snad měli požádat o rozhodnutí císaře?"

Ronan sevřel rty a otočil hlavu, aby vyhlédl ven. Chvíli tak zůstal a pak zlehka zasupěl. „Na jedné té lodi bude kapitán přístavu," řekl neochotně. „Pravděpodobně ho dokážu přesvědčit, aby mi seznamy dal."

„Hlavním komunikačním důstojníkem je starší poručík Lomar," pokynul Thrawn ke stanovišti v posádkové šachtě. „Může vám pomoct zprávu poslat." Přesunul ukazovák k průzoru. „Mezitím, *tohle* je jeden z gralloků?"

Ronan si tiše odfrknul. „Ano."

Faro se nahnula dopředu o trochu víc. Něco temného, co bylo proti světlům všech těch lodí sotva vidět, klouzalo, třepetalo se nebo mávalo – bylo těžké poznat co – okolo jedné z nejbližších manévrujících lodí. Netopýří křídla, štíhlé tělo a velká přísavkovitá tlama s chapadélky toho tvora ihned identifikovaly coby příbuzného mynocků.

Velkého příbuzného. Zatímco mynockové zřídkakdy dorůstali víc než pár metrů, tento tvor byl alespoň pět metrů dlouhý a měl podobně velké rozpětí křídel. Už tohle nejspíš stačilo, aby ho to povýšilo z nepříjemnosti na vážnou hrozbu. „Je dost rychlý," poznamenala Faro. „Také jsem netušila, že mynockové dokážou navíc tak dobře manévrovat."

„Jak říkal ředitel Krennic, představují vážný problém," řekl Ronan. „Zachytil se? Ztratil jsem ho."

„Myslím, že se přichytil k tomu frachťáku VCX-200," řekl Thrawn a ukázal na loď, ke které grallok mířil. „Poručice Pyrondi?"

„Pane?" ozvala se hlavní zbraňová důstojnice.

„Váš názor, poručice," řekl Thrawn. „Kdybychom toho tvora chtěli sestřelit, jaké by bylo vaše doporučení?"

„Nejrychlejší by byly turbolasery," odpověděla. „Ale se všemi těmi loděmi okolo by mohl chybný výstřel způsobit vážné vedlejší škody."

„A přímý zásah by nám zase nenechal moc k prostudování," dodal Thrawn.

„Ano, pane, to je další problém," souhlasila Pyrondi. „Kdybychom místo toho použili jeden z laserových kanonů –"

„K čemu ho potřebujete prostudovat?" přerušil ji Ronan. „Myslel jsem, že vám už Savit dal všechny Havelandiny informace."

„To ano," přisvědčil Thrawn. „Přijde mi užitečné získat vlastní data."

Ronan se chystal říct něco dalšího. Pak se zdálo, že si to rozmyslel, a omluvně mávl rukou. „Jistě. Pokračujte."

„Děkuji," řekl Thrawn. „Co jste chtěla říct, poručice?"

„Laserové kanony by byly pro okolí bezpečnější," řekla Pyrondi. „Ale museli bychom se dostat blíž, abychom je mohli použít. Další možností jsou tažné paprsky, které mají větší dosah než laserové kanony. Ale nejsem si jistá, jestli je dokážeme zaostřit tak úzce, abychom chytili něco tak malého. Zvlášť něco, co poletuje jako tyhle věci."

„Co iontové kanony?" otázala se Faro.

„Pochybuji, že by byly účinné, komodorko. Vzhledem ke svému přirozenému životnímu prostředí budou mít gralloci nejspíš vysokou odolnost vůči všem druhům iontových výbojů."

„Také se zdá, že dokážou křižovat proti slunečnímu větru," řekl Thrawn. „Vaše celkové hodnocení vypadá opodstatněné, poručice. Ale prvním krokem ověření každé teorie je její porovnání s realitou. Začneme s iontovými kanony a uvidíme, co se stane."

* * *

V podstatě se nestalo nic.

Prvním problémem bylo přesunout *Chimaeru*, aby mohla na některého z gralloků vůbec vystřelit. Na jednu stranu je Faro viděla, jak se blíží. Měli spoustu cílů na výběr: stovky tmavě šedých tvorů se míhaly sem a tam při hledání napájecích kabelů nebo špatně chráněných soustav senzorů, nebo už byli přichyceni a krmili se. Ale na druhou stranu, jak se Pyrondi domnívala, se pohybovali tak nevyzpytatelně, že jejich zaměření bylo takřka nemožné. Po téměř hodině pokusů dostat se do palebné pozice Thrawn Pyrondi nařídil, aby našla nějakého, který už je přichycený k frachťáku, a střelila ho.

Nebylo to k ničemu. Jak Pyrondi také předvídala, grallok po iontovém výboji odletěl bez zjevného zranění. Samotný frachťák takové štěstí neměl, a jakmile se jeho kapitánovi podařilo znovu nahodit komunikační systém, vyhrožoval, že zavolá všem od Krennica přes Tarkina až po samotného císaře a nechá s tím pitomým velitelem hvězdného destruktoru zavést disciplinární řízení.

Zdálo se, že Thrawna stížnosti netrápí. Ovšem Ronana ano a Faro připadalo fascinující sledovat hru výrazů na jeho tváři. V jednu chvíli si myslela, že se rozběhne ke komunikační stanici můstku a zavolá Krennicovi sám.

Naštěstí pro sebe si to rozmyslel.

Čehož pravděpodobně litoval, když Thrawn nařídil útok na další tři sedící gralloky a jejich frachťáky.

„Zajímavé," poznamenal velkoadmirál klidně, když se přehnala poslední verbální bouře z frachťáků. „Komodorko, všimla jste si vektorů, po kterých gralloci po našich iontových výbojích unikli?"

Faro se zamračila a zapátrala v paměti. Z toho, co zatím viděla, se gralloci prostě pustili trupu a odletěli do bezpečí. Thrawn zjevně viděl

víc. „Ne, pane, nevšimla," přiznala. „Jakmile útok selhal, soustředila jsem se na zhodnocení potenciálního poškození lodí."

„Komandérko Hammerly, dejte záznamy ze senzorů na monitor," nařídil Thrawn. „Podíváme se znovu."

Faro záznam bedlivě sledovala. Po třetím útoku měla za to, že si všimla určitého vzorce.

Po čtvrtém si tím byla jistá.

„Gralloci při útěku sledují vzorec iontového rozptylu," řekla.

„Velmi dobře," pochválil ji Thrawn. „Komandérko, přehrajte záznam znovu. Komodorko, spekulace?"

Faro se zamračila na displej, když Hammerly znovu pustila záznam. „Nevím, pane," přiznala. „Může to být tím, že je výboje matou podobně, jako když hmyz sleduje jasné světlo zářičky, které pokládá za měsíční světlo. Nebo se možná živí samotnými ionty."

„Náměstku?" obrátil se Thrawn i k Ronanovi. „Máte nějaký názor?"

„Můj názor je, že to je váš problém, ne můj," odsekl Ronan kysele. „Můj další názor je, že marníte čas." Zarazil se a Faro opět připadalo, že se nutí v duchu zařadit vyšší rychlost. „Ale je to váš úkol a váš čas," pokračoval klidnějším tónem. „Jestli ho chcete strávit rozšiřováním imperiálních znalostí místo přímého zabíjení těch věcí, je to vaše věc."

„Oceňuji vaši shovívavost," řekl Thrawn. „Poručice Pyrondi, ať vaši lidé připraví zaměřovací řešení pro laserové kanony. Náměstek ředitele Ronan by rád viděl, co znamená jednoho zabít."

* * *

Zasáhnout frachťák střelou z iontového kanonu dokázalo loď vyřadit na dobu od několika minut po pár hodin, ale jen zřídkakdy to způsobilo trvalé škody. O výstřelu z laserového kanonu to ovšem neplatilo. Nakonec parametry, které Thrawn zadal, střelcům *Chimaery* značně omezily prostor, kam a jak rychle směli střílet a jakou intenzitu jejich výboje mohly mít.

Výsledek byl ještě horší než u iontových testů. Za dvě hodiny se *Chimaeře* podařilo najít jen tři dostatečně volné gralloky, aby na ně mohla vystřelit, a nepředvídatelné letové vzorce tvorů způsobily, že všechny tři výstřely minuly.

„Přepneme už na turbolasery?" otázal se Ronan s aurou namáhané trpělivosti, když poslední zaměřený grallok uhnul z mířidel a dostřelu